

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4857/2022
25.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миљана Крстић, адвокат из ..., против тужене ПУ „Бошко Буха“ са седиштем у Инђији, коју заступа Никола Малић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3830/22 од 03.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 25.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3830/22 од 03.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3830/22 од 03.10.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова на име састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П1 234/21 од 27.06.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора за период од марта 2018. године закључно са мартом 2021. године, исплати опредељене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате (све ближе означено и опредељено у том ставу изреке). Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 51.930,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3830/22 од 03.10.2022. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је делимично усвојена и решење о трошковима поступка садржано у пресуди Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица у Инђији П1 234/21 од 27.06.2022. године преиначено у погледу одлуке о трошковима поступка тако што је одбијен захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 42.930,00 динара са законском затезном каматом од извршности

пресуде до исплате, док је у преосталом делу жалба тужиоца одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку, бог потребе уједначавања судске праксе.

Тужена је поднела одговор на ревизију тужиоца захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП. Нижестепене пресуде донете су у складу са правним схватањем Врховног касационог суда израженим у одлукама по истом чињеничном и правном основу да се запосленима у предшколским и другим установама чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе плата, накнаде и друга примања уређују у складу са одредбама Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник Републике Србије“ број 34/01 ... 21/16 и др). Наиме одлука је у складу са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда 05.07.2022. године, а код утврђења да је право запосленог на накнаду трошкова за исхрану у току рада или регрес за коришћење годишњег одмора прописаних чланом 118. Закона о раду реализованог као саставни део коефицијента радног места сваког запосленог у ком случају се не обрачунава нити исплаћује као посебна накнада оваквим законодавним решењем ни на који начин се не умањује право запосленог на основну зараду у висини минималне зараде гарантоване чланом 111. Закона о раду. Због тога у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права, а ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено о истој или сличној чињенично-правној ситуацији. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета

спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде за топли оброк и регрес поднета је 05.04.2021. године. Вредност предмета спора је 74.000,00 динара.

У овом спору из радног односа који се не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ на потраживање у новцу, вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па из наведеног разлога ревизија није дозвољена.

На основу изнетих разлога, на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима поступка донета је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер трошкови одговора на ревизију нису били потребни ради вођења парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић